

πολλοὶ πολλάκις πρὸς νόσον μακρὰν καὶ χαλεπὴν ἤρκεσαν, εἰ
 δὲ καὶ ἐτελεύτησαν οὐ τῆς ψυχῆς ἀναλωθείσης ἀλλὰ τοῦ
 35 σώματος ἀπαγορεύσαντος ὡς εἶ γε ἐκεῖνο μὴ ἐνεδίδου, οὐκ ἂν
 ἐπαύσατο βασανιζομένη ἡ ψυχὴ. Ὅταν οὖν ἀφθαρτον τοῦτο
 λάβῃ καὶ ἀνάλωτον, οὐδὲν τὸ κωλύον εἰς ἀπειρον ἐκταθῆναι
 τὴν κόλασιν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὁμοῦ ταῦτα συν-
 ελθεῖν, σφοδρότητα λέγω κολάσεων καὶ παραμονήν, ἀλλὰ
 40 θάτερον θατέρῳ μάχεται διὰ τὸ τὴν τοῦ σώματος φύσιν οὔσαν
 φθαρτὴν μὴ φέρειν ἀμφοτέρων τὴν σύνοδον· τῆς ἀφθαρσίας
 δὲ ἐπεισελθούσης λοιπὸν καὶ τῆς μάχης ταύτης διάλυσις
 γένοιτ' ἂν καὶ μετὰ πολλῆς ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας εἰς ἀπειρον
 ἀμφοτέρα καθέξει τὰ δεινὰ. Μὴ τοίνυν ὡς τῆς ὑπερβολῆς τῶν
 45 βασανιστηρίων ἀναλισκούσης ἡμῶν τὴν ψυχὴν, οὕτω διατε-
 θῶμεν νῦν· οὐδὲ γὰρ τὸ σῶμα δυνήσεται τοῦτο ἐν ἐκείνῳ
 παθεῖν τῷ καιρῷ, ἀλλὰ μενεῖ μετὰ τῆς ψυχῆς αἰωνίως κολα-
 ζόμενον, καὶ πέρασ ἕτερον ἔσται οὐδέν.

Πόσῃ οὖν βούλει τρυφήν καὶ πόσῃ χλιδὴν ἀντιθεῖναι τῇ
 50 κολάσει ταύτῃ καὶ τῇ τιμωρίᾳ; βούλει χρόνον ἔτων ἑκατὸν
 καὶ δις τοσοῦτον; Καὶ τί τοῦτο πρὸς τοὺς ἀτελευτήτους
 αἰῶνας; Ὅπερ γὰρ ὄναρ ἡμέρας μιᾶς ἐν τῷ βίῳ παντί, τοῦτο
 ἢ τῶν ἐνθάδε ἀπόλαυσις πρὸς τὴν τῶν μελλόντων κατάστασιν.
 Ἔστιν οὖν ἄρα ὅστις ὑπὲρ τοῦ χρηστοῦ ὄναρ ἰδεῖν, διὰ παν-
 55 τὸς κολάζεσθαι ἔλοιτ' ἂν; Καὶ τίς οὕτως ἀνόητος ὡς ἐπὶ
 ταύτῃ ἐλθεῖν τὴν ἀντίδοσιν;

Οὔπω γὰρ διαβάλλω τὴν τρυφήν, οὐδὲ τὴν ἐν αὐτῇ κειμέ-
 νην πικρίαν ἀποκαλύπτω νῦν· οὐ γὰρ οὗτος τῶν λόγων τούτων
 ὁ καιρὸς, ἀλλ' ὅταν αὐτὴν ἐκφυγεῖν δυνηθῆς. Νῦν μὲν γὰρ